

ALAMUT / OSEBE V ROMANU

- HALIMA
 - stara 14 let (ko pride na Alamut)
 - njen prejšnji gospodar je bil trgovec Ali. Ta je imel 2 hčeri, za kateri so ga snubci opeharili, in enega sina, ki je izginil. Halimo je prodal zato, ker ni imel več denarja niti za hrano.
 - doma iz Buhare; staršev ni poznala
- ADI
 - črnc, skopljenec, velikan; močan, gole roke, gol tudi pa prsih
 - punce uči pesništvo in koran
- AHRIMAN (rumenkasti gepard; v vrtovih deilemskih kraljev; za varstvo punc)
- SUZANA (gazelica)
- PERI (kača)
- MIRJAM
 - »pokroviteljica« za vse punce v »raju«
 - ljubica Seidune
 - v raj pride šele kot peta, ko jo sorodniki njenega moža prodajo V Basri, da bi se maščevali, ker mu je bila nezvesta– to je v njihovi kulturi pomenilo sramoto za celotno rodbino
 - oče bogat trgovec v Alepu; kristjanska družina
 - pri 14-ih jih umre mati ter obuboža oče; iz očetovega prvega zakona ima tri polbrate
 - za denarno povračilo jo da oče v zakon Židu Mojsiju, ki pa je bil nor in ljubosumen; ko Mirjam pobegne s šejkom Mohamedom, ga zadane kap in kmalu nato umre
- SARA
 - Črnka; ena izmed štirih, ki so bile prve v raju; Halimina tovarišica (sostanovalka)
 - všeč ji je Halima (do nje kaže lezbijška nagnjenja)
 - ko je bila stara 12 let je bil njen gospodar šejk Moavija, ki je bil Sari zelo všeč
 - v Basri jo razbojniki prodajo za Seiduno
 - rojena sužnja (njena življenjska potreba je nekemu služiti iz ljubezni in se pokoravati vsem njegovim željam)
- ZAJNAB
 - Plavolaska; Halimina tovarišica (sostanovalka)
 - Turki so jo ugrabili še kot majhno in jo odvedli na svoje pašnike
 - Nato jo je neki Armenec v Samarkandu prodal za Seiduno
- FATIMA
 - tako kot Halima- doma iz Buhare
 - pri 10-ih z materjo prodana nekemu kmetu; nato pred Seiduno zamenjala še enega gospodarja, ki pa je bil do nje izredno krut
 - ena izmed štirih, ki so bile prve v raju
 - čudovita žena; vedela je tisoč prekrasnih stvari in nikoli ni prišla zaradi česa v zadrego. Poznala je sto ugank, in ko jih je vse razkrila, si je dan za dnem izmišljala nove. Poznala je vse pesmi, ki jih pojejo od skrajnega juga Arabije, od Sirije in od Egipta pa tja do severnega Turkeстана. Skopljenci so ji sredi gaja postavili podolgovato stekleno hišico in tam so se ji na odtrganih vejicah murv redile sviloprejk. Najrajši so jo deklice poslušale, ko je pripovedovala

zgodbe iz Tisoč in ene noči in iz Firduzijeve Knjige kraljev. Pri teh zgodbah pa ni bila nič manj iznajdljiva od same Šeherezade. Kar ji je bil zob časa odkrnil od spomina, je nadomestila z lastno domišljijo in marsikatera zgodba je bila od začetka do konca njena stvaritev.

Deklice pa je med vsemi zgodbami najbolj pretresla ona o kiparju Ferhadu in kraljici Širin. Pri njej so nehote pomislile na Mirjam in Fatima jim jo je morala neštetokrat pripovedovati. Kakor Mirjam je bila tudi Širin kristjanka. Njena lepota je bila tako izredna, da so celo cvetke od sramu in zavisti povešale svoje glavice, če je hodila po travnikih in vrtovih. Postala je žena najmogočnejšega kralja Irana, Kozrova Parvisa. Vse ljudstvo se je uprlo, ko je slišalo, da jim je krivoverka postala kraljica. Toda kralj jo je tako ljubil, da je uklonil vse sovražnike. Bil pa ni Kozrov Parvis samo silen vladar, bil je tudi moder mož. Vedel je, kako minljiva je zemeljska lepota. In da bi za večno ohranil mili obraz in prekrasno telo svoje soproge, je poklical najslavnejšega kiparja tistega časa, Ferhada, da bi jo izklesal v marmor. Ko je tako mladi umetnik dan za dnem gledal nebeško podobo kraljice, se je nesmrtno zaljubil vanjo. Kjerkoli je bil, karkoli je počel, čez dan in v snu, povsod ga je spremljal njen rajski obraz.

Naposled ni mogel več skrivati svoje strasti. Kip in živa kraljica sta si postajala vse bolj in bolj podobna. Njegovo delo, njegovi pogledi in zvok njegovega glasu, vse je izdajalo vihar v njegovem srcu. To je nekega dne opazil tudi kralj. Divji od ljubosumnosti je potegnil meč, toda Širin se je postavila pred kiparja in ga s svojim telesom zaščitila. V zahvalo za njegov umotvor mu je Kozrov Parvis podaril življenje, toda za vedno ga je pregnal v samotno gorovje Bizutum. Ferhad je tam od hrepenenja in neutešene ljubezni zblaznel. V divji bolečini je pograbil za kladivo in dleto in začel klesati v skalnati hrbet gore ogromno podobo Širin. Kakor da stopa božanska kraljica živa iz kopeli, je videi še dandanašnji ta podoba. Pred njo stoji kraljev žrebec Šebdis, silen v svoji mladi moči.

Tedaj je kralj poslal v Bizutumske gore sla z lažno novico, da je kraljica Širin umrla. Ferhad je ni hotel preživeti. V neznosni bolečini se je vrgel na sekiro, ki mu je prsi razklala na dvoje. Rezilo se je pri tem padcu zapičilo v zemljo. In glej! Toporišče, namočeno s kiparjevo srčno krvjo, je ozelenelo, vzcvetelo in obrodilo sad. Ta sad je granatno jabolko, ki je v spomin na Ferhadovo smrt preklano, kakor so bile njegove grudi, in ki zakrvavi, če ga raniš in odpreš. Zato mu še dandanašnji pravijo Ferhadovo jabolko.

- SULEJKA
 - od deklic najlepša po postavi
 - prva v plesu
- AJŠA
- SIT
- DŽADA (ena izmed štirih, ki so bile prve v raju, dvojčica), zamenjata Saro in Halimo
- SAFIJA (ena izmed štirih, ki so bile prve v raju, dvojčica), v sobi zamenjata Saro in Halimo
- SEIDUNA = HASAN IBN SABA
 - med živimi prvi za Alahom
 - Rojen pred šestdesetimi leti v Tusu. Njegov oče Ali je bil iz slavne arabske rodovine Saba Homairi. V zgodnji mladosti je bil spoznal nekaj izmailskih učiteljev in misijonarjev in takoj začutil daljno pravilnost njihovega nauka. Po srcu mu je bil med vsemi borci za moslemski nauk najbližji mučenec Ali. Pri enajstih je zaradi svoje goreče želje zvedeti kaj več o izmailski ločini poiskal DAIJA AMIREHA ZARABA, ki mu je razložil zunanji nauk izmailstva, ni pa

mu znal razodeti skrivnosti. Razočaran kot je bil, je že skorajda opustil misel na te verske spore, ko je kako leto pozneje prišel v njihove kraje IZMAILSKI REFIK ABU NEDŽM SARADŽ. Ta pa mu je na njegovo veliko začudenje razodel pravi izmailski nauk- da je nauk o Aliju in Mehdiju le slepilo za množice vernikov, ki jim je ime Prerokovega zeta sveto in ki sovražijo Bagdad; ter da je Koran proizvod zmešanih možganov; da se resnice ne da spoznati, ter da zato Izmailci ne verujejo v nič in posledično smejo vse storiti. Ko je slišal te, zanj nove stvari in ko mu je bila razodeta skrivnost Izmailstva, se je še zadnjič v življenju razjokal. Nato je zbolel ter 40 dni in noči visel med življenjem in smrtjo. Vročica je končno popustila, toda v življenje se je prebudil popolnoma nov človek.

Njegov oče je bil tudi sam prikrit alijevec. Da pa ne bi zbudil suma, je poslal mladega Hasana v Nišapur k sunitskemu refiku Muvafiku Edinu, učenemu pravniku in sunitskemu dogmatiku (celoten koran znal na pamet). Tam se je Hasan seznanil s sedanjim velikim vezirjem Nizamom al Mulkom in z zvezdoslovcem in matematikom Omarjem al Hajamom. Bila sta mu sošolca in vsi trije so sklenili, da so dodobra spoznali lažnivost sune in praznoto njenih predstavnikov, da bodo vse svoje življenje posvetili izmailstvu. Zaobljubili so se, da bo tisti, ki bo prej dosegel v javnem življenju uspeh, pomagal ostalima dvema naprej, da bi tem laže delovali za izmailski nauk.

Ker se je hotel dokopati do dokazov za potrditev besed Abu Nedžm Saradža, je bila v mladosti njegova prva strast učiti se, po vsem poizvedovati. Bil je v Bagdadu, Basri, Aleksandriji, Kairu. Preučil je vse vede: matematiko, zvezdoslovje, filozofijo, kemijo, fiziko, prirodopis. Prodril je v tuje jezike, v tuje narode in v tuje miselnosti. In res, dokazi za nauk, da nič ni resnično so se začeli kopičiti! Spoznaval je, da nam je resnica nedostopna, da resnice za nas ni. Če si torej doumel, da ne moreš ničesar spoznati, če ne veruješ v nič, tedaj ti je vse dovoljeno, tedaj slédi svojim strastem. Samega sebe je čutil kot silnega baklonosca, ki naj sveti človeštvu naprej skozi temo njegovega neznanja. Toda, ko je poskušal ljudem razodeti resnico in odpreti oči, je naletel le na odpor in točo kamenja ter psovka. Resnica, ki je bila zanj na vrhuncu vseh vrednot, je bila tako za ostalo človeštvo stvar brez cene.

Čez čas se je Hasan odločil, da pogleda, kaj sta bila medtem dosegla njegova sošolca. Omar je zaslovel kot matematik in zvezdoslovec, Nizam al Mulk pa je zaradi svojih državnih sposobnosti postal velik vezir pri samem sultanu.

Toda velik vezir ni izpolnil obljube, ki so si jo dali v mladosti, oziroma jo je izpolnil le deloma. Omarju je namreč priskrbel iz državne blagajne letno podporo tisoč dvesto zlatnikov. Seiduno pa je zvabil na sultanov dvor in mu tam nastavil nevarno past. Toda Alah je čuval svojega izvoljenca. Zavil ga je v plašč noči in ga povedel v Egipt k ondotnemu kalifu. Tudi tam so se dvignili proti njemu zavistneži. Premagal jih je in se vrnil po dolgem tavanju v domovino. Alah mu je dodelil utrdbo Alamut, da bi začel z nje borbo zoper krivi nauk in končno premagal krivične vlastodržce in samosilnike. Vse njegovo življenje je posuto s čudeži, smrtnimi nevarnostmi in z Alahovo milostjo.

- Njegovo prebivališče na Alamutu je izgledalo takole: nekaj polic ob strani je bilo obloženih s knjigami in spisi. Tla so bila pokrita s preprogami. Na njih so bila razprostrta različna zvezdarska orodja, instrumenti za merjenje in računanje, tablice in risala, črnilnik in več gosjih peres za pisanje.

- Lepa, skoraj še čisto črna brada; sveža polt, kljub njegovim šestdesetim letom; umne oči so gledale živo in prodirno; srednje rasti; niti suh niti debel; dolg in raven nos ter polna in odločno zarisana usta; govoril je glasno in naravnost in skoraj zmerom z nekakšnim šegavim prizvokom ali prikritim porogom. Kadar pa je razmišljal, se mu je obraz spemenil- nasmeh je izginil in zdel se je odsoten in osredotočen v nekaj nevidnega, kot so včasih ljudje, ki so obdarjeni z močno domišljijo. Tak je nehoté zbujal strah pri onih, ki so bili od njega odvisni. V splošnem bi se dalo reči, da je lep mož. Mnoge je motilo, da je pogostoma kazal, kot da se svojih prednosti zaveda.
- S pošiljanjem fedajev v rajske vrtove je napravil »véliki poizkus s človekom«!
- Mirjam ga je v prispodobi poimenovala: »STRAŠNI SANJAČ IZ PEKLA«
- APAMA
 - zlobna; sovraži hurije (deklince)
 - postarana, suha in dolga kot prekla; nosila se je pokonci in ošabno; temne polti in močno upadlih lic; velike temne oči, tenke ustnice
 - v raju odgovorna za kuhinjo
 - pozna vse skrivnosti ljubezni
- ASAD
 - skopljenec
 - deklince uči plesati
 - črnc, vendar ne tako črn kot Adi; mlad; srednje velik mož z gladkim licem in z ženskimi udi
- HAMZA (skopljenec)
- TELHA (skopljenec)
- SOHAL (skopljenec)
- MOAD (skopljenec, čuvaj vrtov)
- MUSTAFA
 - velik, okrogloliččen črnc
 - čuvaj vrtov
 - v resnici ni skopljenec, saj ga je nekega dne Halima zalotila, kako se je v grmovju mečkal s Saro
 - nekoč baklonosec pri imenitnem knezu, nato pa je pobegnil
- IBN TAHIR
 - doma iz mesta Sava; vnuk Tahirjev; kasneje Avani
 - njegov ded je Tahir, ki je bil v Iranu prvi izmailski mučenec –Nizam Al Mulk ga je dal obglaviti, ker je on obglavil nekega bivšega isfahanskega muezina star 20 let
- ALAMUT
 - zgradili so ga deilemski kralji
 - najmočnejša trdnjava izmed petdeseterice v rudbarskem okrožju
 - na njem okoli 350 mož
- DESETNIK ABUNA
 - poveljnik, ki je pripeljal Ibn Tahirja na Alamut
- STOTNIK MINUČUHER
 - vojaški poveljnik utrdbe
 - star okoli 50 let, dobro rejen; kratka, nakodrana, že rahlo siva brada; na glavi velik bel turban, dolga vezena zlato-srebrna suknja
 - značajska poteza: ne trpi ugovora; vse, kar ukaže mora biti bliskovito nared

- na gradu je imel eno ženo, od prejšnjih dveh pa je s sabo na grad pripeljal troje otrok
- DAI ABU SORAKA
 - star misijonar in učitelj
 - uči jih zgodovino preroka in svetih mučencev, slovnico, pesništvo v domačem jeziku pehlevi ter z njimi opravlja tudi molitve
 - ima dve ženi:
 1. Njegovih let, postarana in brezzoba ženica. Rodila mu je 2 hčerki, ki sta bili v Nišapurju omoženi. Potreboval jo je kakor otrok potrebuje mater.
 2. Mlajša, rodila mu je hčer in sina, ki sta bila skupaj s Hasanovima hčerama v njegovem haremu. Njo je Abu Soraka res ljubil.
- SULEJMAN
 - sloke rasti kakor cipresa
 - ostro izklesan, a prikupen zagorel obraz; rahel puh pod nosom in okrog brade
 - žametnorjave oči, v svet zrl z orlovskim ponosom
 - vrsta krepkih belih zob; odkrit, malce porogljiv smeh, toda to ni odbijalo
 - spominja na »pehlevana« iz knjige kraljev
 - je vedno prvi v vojaških vajah, hodi po žerjavici itd.- po pogumu in moči volje je najboljši učenec v četi, zato tudi ljubljene Abdul Malika
- JUSUF
 - iz Damagana
 - največji in najmočnejši učenec v četi
 - ima pogum, toda volja mu je šibka
 - je naiven (rad takoj nasede stvarem)
- FEDAI
 - fedai je izmailec, ki je pripravljen, da se brez spraševanja žrtvuje na ukaz vrhovnega poglavarja. Če pri tem pogine, postane mučenec. Če izvrši težavno nalogo in ostane živ, napreduje v daija in še više. Fedaiji so skala, na kateri hoče Hasan Ibn Saba zgraditi trdnjavo svoje moči
- OBEIDA
 - črnc
 - eden izmed trojice, ki je bila druga v »raju«
 - ker ni res použil kroglice hašiša, ki mu jo je dal Hasan se ni obnašal natančno tako, kot so se obnašali ostali fedaiji v raju in se je tako izdal- Hasan je bil zato primoran izdati ukaz, naj ga zadavijo, še preden pride nazaj iz vrtov!
- DŽAFAR
 - iz Raija
 - širokopleč mladenič s krivimi nogami in resnobnim licem
 - v diskusijah ponavadi podpre Ibn Tahirja
 - eden izmed trojice, ki je bila druga v »raju«
 - Seiduna mu dodeli nalogo, da izvede atentat na Sultana; zaradi podobnosti s sultanovim odposlancem Halefom, pride Seiduni na misel, da bi ha lahko grk Al Hakim preoblikoval v le-tega. Džafar dospe na dvor in opravi svojo nalogo. Emir mu po atentatu na Sultana razčesni glavo.
- AFAN, ABDUR AHMAN (eden izmed trojice, ki je bila druga v »raju«), OMAR, ABDALAH, IBN VAKAS, HALFA (končal klavrno, saj ga je sam Sultan lastnoročno zaklal), SOHAIL, OZAID, MAHMUD, ARSLAN - fedaiji
- NAIM
 - najmlajši izmed fedaijev
 - iz Demavenda

- zaradi njegove boječnosti mu nadanejo nadimke: škržat, drsoritec, nosovrt
- DAI IBRAHIM
 - Dolg in suh mož v opletajoči halji
 - Upadla lica in globoko udrte oči, mračen pogled; tenek in ukrivljen nos (podoben jastrebovemu kljunu); redka, sivkasta brada (skoraj do prsi); suhi, koščeni prsti
 - zadolžen za poučevanje dogmatike, algebre, arabske slovnice, modroslovja, korana
 - pri njem je treba znati vse na izust
 - dober prijatelj Seidune, star in zaslužen misijonar
- GRK AL HAKIM (TEODORAS)
 - ima rad govorjenje
 - poučeval jih je ustroj in delovanje človeškega telesa, o običajih, navadah in pravih različnih ljudstev (ceremoniali) ter jezike
 - v sklad je skušal spraviti nauke iz Korana z grškim modroslovjem
 - za ženo je imel lepo Egipčanko, katero je pripeljal iz Kaira. Ta žena mu ni dala otrok. O njej so govorili, da je živela pred zakonom življenje javne ženske. Vse delo je namesto nje opravljala stara Etiopka.
- DAI ABDUL MALIK
 - mlad, toda ima zaupanje od Seidune
 - po položaju pod Ibrahimom, a nad Sorako
 - močan, utrjen v prenašanju naporov in bolečin
 - vzgaja jih v trdnosti volje
 - koščen velikan, oglat obraz, trd in prodiren pogled
- SKOPLJENCI
 - Seiduna jih je v dar prejel od egiptovskega kalifa
- HIERARHIJA NA ALAMUTU (STR. 68)
 - LASIKI / občestvo navadnih pristašev, poučeni lasiki lahko postanejo vojaki
 - REFIKI / zavedni in borbeni verniki, ki poučujejo lasike o osnovnih resnicah
 - DESETNIKI IN POČASTNIKI / v utrdbah, neposredno predpostavljeni refikom
 - UČENCI ZA FEDAIJE / posebno mesto; v času šolanja so odgovorni svojim neposrednim starešinam
 - FEDAIJI / posebno mesto; poslušajo le povelja vrhovnega poglavarja ali po njem določenega naslednika
 - DAIJI / oznanjajo izmailski nauk in poznajo višje resnice & MINUČUHER / vojaški poveljnik utrdbe
 - VÉLIKI DAIJI ALI DAIJI VSEH DAIJEV / dandanes so trije:
 1. »dai eldoat« Abu Ali / je prišel pred nedavnim na Alamut iz Sirije
 2. »dai eldoat« Buzruk Umid / pomeni Véliki up; poveljnik na gradu Rudbar
 3. »dai eldoat« Husein Alkeini / V imenu Seidune se je polastil utrdbe Zur Gumbadan v Kuzistanu; ga ubije sin Hasana Ibn Saba- Hosein
 - SEIDUNA (NAŠ GOSPOD, HASAN IBN SABA, VRHOVNI POGLAVAR) / ima brado; ima sina Hoseina ter 2 hčerki: Hadidža (13) ter Fatima (11)
- ZGODOVINA ISLAMA IN IZMAILSTVA (STR. 69)

Prerok je dal svojo edinko FATIMO ALIJU za ženo. To je bil znak, da je njemu namenil nasledstvo na prestolu. Toda po njegovi smrti je njegov tast ABU BEKR sramotno izigral ALIJA in sam sedel na prestol voditelja vernikov. S tistim dnem se je množica Prerokovih privržencev razklala na dva dela: na levi so tisti, ki priznavajo

Abu Bekru pravnomočnost nasledstva. Njihov prapor je črn (SUNITI, 90 %) in njihova knjiga je suna. Njihova prestolnica je Bagdad (Irak). V njej vladajo zdaj krivi kalifi iz rodu Abasovega. ABAS je bil zločinski stric Preroka, katerega je bil s priliznjenostjo in lažmi pregovoril, da ga je sprejel med svoje vernike. Zaščitnik ABASOVCEV pa je SULTAN MALIK ŠAH, Turek in »seldžuški pes«, ki izvira iz dežele Goga in Magoga.

Na desni pa so ŠIITI (10%), ki priznavajo Alija za edinega pravomočnega prvega imama, kakor je Prerok zapovedal. Njihov prapor je bel, prestolnica pa Kairo v Egiptu. Kalif, ki vlada v njem, je iz rodu Alija in Fatima.

Samozvancu Abu Bekru sta sledila še dva kriva imama: Omar in Otman. Ko je slednji umrl, je ljudstvo zahtevalo, da postane končno Ali Prerokov namestnik. Izbrali so ga, toda kmalu je izkrvavel pod nožem najetega morilca. Sledil mu je sin HASAN, a odstopiti je moral mesto MOAVIJU. Za tem je hotelo ljudstvo drugega Alijevega in Fatiminega sina, Huseina, na prestol. Toda umrl je mučeniške smrti v dolini Kerbele. Odslej je živel rod iz čiste Prerokove krvi (ŠIITI) v gorah in puščavah, preganjan in morjen po krivih imamih in njihovih zločinskih oprodah.

Izmailci sicer priznavajo kairskega kalifa, toda z določenimi pridržki. Ti pridržki so njihova skrivnost, ki jo mislijo fedajjem postopoma razodeti.

Pravnomožni imami oz. imami, ki jih priznavajo Šiiti so bili po Aliju, Hasanu in Huseinu še Huseinov sin ALI ZEIN ALABIDIN, nato tega sin MOHAMED ALBAKIR ter šesti- DŽAFAR ASADIK. Za sedmega je nastal spor, kajti Džafar Asadik je imel sinova MUSA ALKAZIMA in IZMAILA. Tisti, ki za sedmega imama priznavajo Musa Alkazima, poznajo še peterico naslednikov, katerih poslednji je Mohamed, ki se bo povrnil nekoč kot Al Mahdi. Tisti pa, ki za sedmega imama priznavajo Izmaila, prav tako verjamejo v prihod Al Mahdija, toda ne iz rodu Musa Alkazima, marveč iz rodu Izmailovega. Po njihovem naj bi šesterici velikih prerokov (ADAM, NOE, IBRAHIM, MOJSIJ, KRISTUS, MOHAMED) sledil še sedmi, največji (AL MAHDI). Zato priznavajo samo sedmerico javnih imamov, katerih poslednji in največji je bil Izmail. Ena veja njegovega rodu je prišla v Egiptu do vidne oblasti, druga, večja in važnejša pa si še pripravlja pot do končnega vladarstva nad vesoljnim islamom.

- SULTAN MALIK ŠAH
 - zaščitnik abasovcev (Suniti)
 - turek, »seldžuški pes«
 - izvira iz dežele Goga in Magoga
 - na koncu umre pod živim bodalom- Džafarjem
- EGIPTOVSKI KALIF MOSTANZER BILAH
 - podelil Seiduni oblast
- ŠEJK MOHAMED
 - Mirjamin 2. snubec
 - »sin puščave«
 - črni brki; kratka, gosta brada; rdeče ustnice
- MOJSIJ
 - Nor in ljubosumen Žid
 - S svojim bogastvom si je lahko »kupil« Mirjam, vendar je z njo ravnal zelo grdo (jo je zaklepal in skrival pred ostalim svetom, ker ni želel, da bi bil še kdo poleg njega deležen njegove lepote; jo je tudi poniževal)
 - Ko Mirjam pobegne od njega, ga zadane kap in kmalu nato umre
- ABU ALI

- Véliki dai
- Prišel pred nedavnim na Alamut iz Sirije
- Guba pri gubi; redka, sivkasta brada in prav taki, navzdol povešeni brki
- Brezzob; majhne, žareče oči
- Steber, na katerem Hasan gradi njihovo skupno bodočnost
- STOTNIK IBN IZMAIL
 - vojaški poveljnik rudbarskega gradu
 - udeleženec zborovanja daijev na Alamutu
- DAI ZUHARUJA
 - debeli veseljak
 - udeleženec zborovanja daijev na Alamutu
- OBEIDALAH
 - mladi Egipčan
 - je poznal Al Hakima še izza njegovega bivanja v Kairu
 - udeleženec zborovanja daijev na Alamutu
- STOTNIK MEHDI (MEHMED)
 - bivši poveljnik na Alamutu
 - ker si je zaželel družbe in zabave, je za pet tisoč zlatnikov (Hasan jih je dobil pri airskega kalifu) grad prepustil Hasanu, poleg tega pa mu je Hasan obljubil, da ga bo v Kairu še posebej priporočil svojim prijateljem
 - za sultana pa si je skupaj s Hasanom in Al Hakimom (Teodoras) izmislil zgodnico o zavzetju Alamuta z zvijačo (volovska koža), ki pa je v bistvu stara bajka o tem, kako je Dido osvojila Kartago
- HADIDŽA (13) IN FATIMA (11)
 - Hasanovi hčerki
 - V varstvu v svojem haremu ju ima Abu Soraka
- HOSEIN
 - Hasanov sin
 - Se je sprl z očetom in za kazen ga je oče poslal na Zur Gumbadan, na trdnjavo, ki jo je bil osvojil véliki dai Husein Alkeini. Tam služi kot navaden prostak.
 - Kasneje v romanu Hosein zaradi jeze zabode Huseina Alkeinija in si s tem prisluži smrtno kazen
- ABUL FAZEL LUMBANI
 - bivši isfahanski mestni načelnik (reis)
 - prihaja na Alamut iz Raija; prinese izredno važno novico vrhovnemu poglavaju od reisa Mucuferja iz Raija- da je emir Arslan Taš na sultanov ukaz udaril iz Hamadana z vojsko tridesetih tisočev mož proti Alamutu
 - srebrna brada
 - šestdesetletni starec
 - nekoč je štiri mesece skrival Hasana Ibn Sabo pred zalezovanjem vélikega vezirja; ko mu je takrat Hasan razkril svoj načrt glede zrušitve sultana in njegovega cesarstva, je Abul Fazel mislil, da je zblaznel. Zato mu je po različnih ljudeh ponudil zdravilo zoper blaznost, a vendar ga je Hasan vsakokrat zavrnil
- REIS MUCUFER
 - vladar Raija
 - voljan je nuditi pribežališče Hasanu in njegovim najbližjim
 - pošlje svojega odposlanca Abul Fazela na Alamut, da bi sporočil Hasanu sultanovo grožnjo in mu razjasnil kakšen je položaj na dvoru po odstavitvi Nizama al Mulka.

- EMIR ARSLAN TAŠ
 - Turek, ki ga je sultan poslal s 30.000 možmi proti Alamutu, da bi iztrebil Izmailstvo
- TURKAN HATUNA & MOHAMED
 - mlada sultanja in njen štiri-letni sinček
- TADŽ AL MULK
 - sultanjin vezir in začasni véliki vezir, ki je bil postavljen na mesto Nizama al Mulka,
 - pri njem je imel Hasan svojega zaupnika, zato je bil z dvorskimi krogi doslej v zelo dobrih vezeh
 - Hasan je z njim in sultanjo sklenil skrivno pogodbo o medsebojni pomoči, ko pa sta v boju za prestolonasledstvo (zaradi Nizamovega priznanja sultanu glede Hasana in njegove moči) izločila njunega najhujšega tekmeca Nizama al Mulka, sta prekinila sodelovanje s Hasanom in ga tako pustila na cedilu; Nizam al Mulk pa je dobil nalogo, da v najkrajšem možnem času iztrebi Izmailstvo.
- BARKIAROK
 - sultanov prvorojenec, ki mu ga je bila rodila prva žena
 - leta 1092 je bil star 20 let, in je na bojnem pohodu pokoraval uporne kneze ob mejah Indije
 - sultan ga je hotel posaditi na prestol kot svojega naslednika
- ŠAH RUD / reka, ki teče mimo (pod) Alamuta/-om; kasneje skočita v to reko tudi Halima in Ahriman
- IBN SINA, AL GAZALI / Hasanova znanca
- OMAR HAJAM
 - Doma iz Nišapurja
 - Na videz krotek in miren, toda, ko so bili sami, se je iz vsega norčeval in nikomur ni prav verjel
 - Izredno muhast, včasih neverjetno duhovit, da bi ga človek noč in dan poslušal, potem spet sanjav in čemeren
 - S Hasanom sta prišla do presenetljivo podobnih zaključkov, toda s to razliko, da ni bil Omar Hajam skoraj niti za ped od doma, medtem ko je Hasan preromal malone pol sveta.
- DAI AMIREH ZARAB
- IZMAILSKI REFIK ABU NEDŽM SARADŽ
- NIZAM AL MULK
 - Hasan ben Ali
 - Osem ali deset let starejši od Hasana Ibn Sabe
 - Zelo izobražen v astronomiji in matematiki; verska vprašanja in iskanje resnice same po sebi ga ni zanimalo
 - Nikoli ni bil zašel v kakšno umsko krizo, in vendar je bil njegov razum silen in druge nadkriljujoč